

Dcera brigádního generála Karla Mareše Dagmar Jungmannová převzala za svého otce z rukou prezidenta Řád bílého lva, nejvyšší státní vyznamenání České republiky

PRAHA/SEDLČANY Státní svátek 28. října je dnem, kdy ve Vladislavském sále Pražského hradu udílí prezident republiky vyznamenání českým osobnostem. Tímto slavnostním aktem obvykle vrcholí oslavy Dne vzniku samostatného československého státu.

Jinak tomu nebylo ani

letos, ale pro Sedlčany, Kosovu Horu a celý region bylo slavnostní udílení vyznamenání významnější než v předchozích letech. Dcera brigádního generála, prvního velitele 311. bombardovací peruté RAF Karla Mareše Dagmar Jungmannová, žijící v Sedlčanech, převzala

za svého otce z rukou prezidenta Petra Pavla nejvyšší státní vyznamenání České republiky – Řád bílého lva vojenské skupiny 1. třídy in memoriam za mimořádné zásluhy o obranu a bezpečnost státu a vynikající velitelskou a bojovou činnost.

Pokračování na straně 2

Výlov Musíka a jeho doprovodný program je dobrou propagací českého rybářství

DUBLOVICE Diváci, přítomní ve dnech 27.–28. října na výlovu největšího rybníku na Sedlčansku, padesátihektarového Musíka, jistě vzpomínali na minulý rok. Zatímco tehdy mohli klidně přijít v kraťasech, protože teplota vyšplhala nad dvacet stupňů, tentokrát bylo chladněji, navíc od pátečního rána sice drobně, ale vytrvale přšelo.

Rybářům déšť nevalil, přihlížejícím ano

Pro rybu na síti ale teplé počasí dobré není a rybáři se musí snažit, aby ji dostali z vody co nejdříve ven, protože jí v teplejší vodě chybí dostatek kyslíku. Tak o tom loni mluvil Oldřich Pecha, ředitel Štič

Pokračování na straně 6

Starosta Ivan Janeček plánuje setkání s občany

SEDLČANY V minulém čísle Sedlčanského kraje vyšel článek Pavla Vohnouta pod názvem Sedlčany 2050, který reagoval na příspěvek ohledně strategického a rozvojového plánu města. Sedlčan Ivanu Janečkovi jsme v této souvislosti položili několik otázek.

Čtenáři jsou překvapeni, že město ještě nemá strategický a rozvojový plán. Proč tento dokument chybí?

Je třeba si uvědomit, že jsem byl do funkce zvolen teprve před rokem. Problémů, které řeším, je hodně

Pokračování na straně 2

Stavební a částečně i demoliční práce začaly 19. října v oblíbené předbořícké hospodě U Kaštanu. Stavební dělníci začali střešou, v plánu je i celková renovace sociálního zařízení. Rekonstrukce hospody by měla být hotova do konce listopadu. Foto: Sabina Motřincová

Jiří Jiroušek má za sebou úspěšnou kynologickou sezónu

JESENICE Jiří Jiroušek z Jesenice se již jako velmi mladý zhlédl v trénování mysliveckých psů. A v tomto roce sklízel velké úspěchy. „Kam jsme přišli, tam jsme vyhráli,“ říká a je na něm vidět spokojenost a hrdość.

V posledním srpnovém víkendů se konala jedna z nejvýznamnějších soutěží u nás, Memoriál Richarda Knolla. „To byl velice významný kynolog a na jeho počest se koná tahle soutěž,“

vysvětluje Jiří Jiroušek. Soutěže se zúčastní dvacet nejlepších psů z celé republiky. „Rok předtím musí udělat všestranné zkoušky s nejvyšším počtem bodů. Další rok na jaře je kvalifikace, do které se vybere jen třicet šest psů. Běží se jen některé disciplíny. Je to vždycky tři dny, každý den běží dvanáct psů,“ popisuje Jiří Jiroušek s tím, že nejúspěšnější dvacítkou se kvalifikuje na Memoriál

Pokračování na straně 4

Žáci divadelního oboru sedlčanské ZUŠ vyprodali Divadla v Celetné

SEDLČANY/PRAHA Sobotní sváteční den nabylo pro mladé divadelní talenty sedlčanské ZUŠ i jejich příznivce na svátečnosti dvojnásobně. S autorskou hrou Společenství totiž mladí herci v rámci 12. ročníku

Pokračování na straně 3

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401

www.transportbeton.cz

Agility park potěší majitele psů i jejich čtyřnohé kamarády

SEDLČANY Agility park ve městě byl dokončen 24. října. Jedná se o psí hřiště, kam budou moci majitelé chodit se svými miláčky. Zájemci jej najdou nad Rákosníčkovým hřištěm v lokalitě Na Potůčku (nad traťostanicí).

„Jde o další v řadě projektů v rámci participativního rozpočtu, který zde dostal označení *Nápady pro Sedlčany*“, řekl k agility parku sedlcanský starosta Ivan Janeček. Tentokrát mohou občané a zejména pejskaři za nápad poděkovat Ivě Voháňkové, která projekt navrhla a připravila. Autorka ke svému záměru sdělila: „*Psí park*

obecně slouží k setkávání lidí, socializaci psů, jejich vyvenčení a hraní si bez vodítka. Lidé z města a sídlišť jistě ocení vhodný prostor k volnému pohybu svého psa.“ K myšlence vytvořit v Sedlčanech takovéto místo ji vedla snaha pomoci všem generacím majitelů. „*Nejsou zde jen mladí lidé,*

kteří dojdou se psy do vzdálených lokalit, ale i starší lidé, maminky s malými dětmi, kteří nemají možnost vyvenčit a vyběhat svého psa mimo město.“

V tuto chvíli u parku ještě chybí oplocení, poté bude pozemek uzavřený a umožní nejen zábavu, ale i výchovu psů ve městě. **-bv-**

Psí agility park v Sedlčanech

Dcera brigádního generála Karla Mareše Dagmar Jungmannová převzala za svého otce z rukou prezidenta Řád bílého lva, nejvyšší státní vyznamenání České republiky

Dokončení ze strany 1

Vojenský pilot a první velitel československé 311. bombardovací perutě RAF Karel Mareš byl po roce 1948 perzekvován komunistickým režimem. Toto období připomněl letos na jaře na vzpomínkové akci při příležitosti 125. výročí narození Karla Mareše v parku nesoucím

vzniku novodobé republiky prezident Václav Havel navrátil Karlu Marešovi hodnost generála.“ Senátor rovněž připomněl, že v minulých letech probíhaly pokusy o udělení státního vyznamenání tomuto významnému občanovi Kosovy Hory, nedošlo tehdy k vyslyšení, ale nyní to již neplatí. Generálu Marešovi

Pavla Dagmar Jungmannová jako čtvrtá, hned po Petru Pithartovi, Pavlu Rychetském a synovi Karla Schwarzenberga, který převzal vyznamenání za svého nemocného otce. Tři Řády bílého lva byly uděleny in memoriam. Kromě Karla Mareše je dostali voják Československé armády František Pecháček a generál Milan Rastislav Štefánik, který stál u založení Československa.

„*Byl to pro mě velký životní zážitek,*“ svěřila se našemu týdeníku po návratu do Sedlčan Dagmar Jungmannová. „*Pan prezident je velice sympatický člověk. Bylo nás tam dvaadesát, ale přesto si našel čas na všechny a s každým z nás si chvíli popovídal. Ještě před slavnostním zahájením jsme měli v salonku seznamovací ceremoniál, na kterém jsme byli panu prezidentovi představeni jeho ceremoniářem. Osobně jsem také měla možnost poznat spoustu významných lidí a mluvila jsem například s Martou Kubišovou.*“

David Myslikovjan

Starosta Ivan Janeček plánuje setkání s občany

Dokončení ze strany 1

a jak na městském úřadě, tak v radě města a v zastupitelstvu připravujeme mnoho věcí souběžně. Každopádně na strategickém plánu pracujeme na radnici již několik měsíců a nyní přichází období, kdy budeme mít první výstupy od pracovníků úřadu.

Opakovaně zdůrazňujete, že vám záleží na názorech obyvatel. Budou mít možnost zapojit se i do tvorby zmíněného plánu?

Ještě v letošním roce plánuji setkání s občany formou besedy, a to zřejmě ve společenském sále kulturního domu. Víím, že dříve u nás v Sedlčanech nebylo zvykem pořádat podobné schůze a ptát se občanů na názory, ale myslím, že jde o jeden z nejdůležitějších kroků. Je třeba, aby lidé

me my, nebo co si myslíme, že lidé chtějí, aniž bychom se jich zeptali, pak by nám mohli jednou říci, proč jsme to či ono udělali tak, jak jsme udělali, a ne jinak, například logičtěji, s úsporou městských financí a podobně. Pokud budeme postupovat společně s nimi, každý může přispět svým názorem, nápadem či iniciativou a nikdo pak nemůže říct, že neměl šanci zasáhnout.

Co konkrétně budete na besedě s občany probírat?

Před volbami jsme s Šancí pro Sedlčany uspořádali tři podobná setkání, na nichž se probírala různá témata, a máme v plánu na ně navázat. Strategický a rozvojový plán bude teď jedno z klíčových témat, ale mluvit s lidmi chci nejen ohledně směřování našeho

Ivan Janeček je ve své pracovně na radnici zavalen prací.

vnímali, že my na radnici, v radě i v zastupitelstvu chápeme, že jsme byli zvoleni občany a jim se také musíme zodpovídat. A protože nikdo z nás není vševědoucí a neomylný a spousta občanů může mít jiný názor, jsou podobné besedy nutné. Pokud bychom připravili plán na rozvoj města pouze na základě toho, co si přeje-

města. Dáme tedy určitou osnovu besedy, ale bude tu možnost zeptat se i na jiné věci. Kromě tohoto setkání ale nosím už několik měsíců v hlavě ještě jednu myšlenku: velmi rád bych se setkal se studenty nejstarších ročníků gymnázia. Mladí lidé jsou budoucností města i celého regionu a já bych si přál, aby se o komunální politiku zajímali, věděli, co se tu děje, a měli možnost také k tomu říci svůj názor. Chci proto oslovit i vedení školy a domluvit skutečnou této besedy speciálně pro studenty. **-bv-**

Dceři brigádního generála Karla Mareše Dagmar Jungmannové předal Řád bílého lva prezident republiky Petr Pavel.

v Kosově Hoře jeho jméno senátor Petr Štěpánek, který tehdy řekl: „*Generál Mareš byl vystěhován do Kosovy Hory, byl zbaven své hodnosti a degradován na vojína. Jsem velice rád, že v roce 1989 hned při*

byla navrácena důstojnost, kterou si tímto významným vyznamenáním právem zasloužil.

Z dvašedesáti významných osobností předstoupila před prezidenta republiky Petra

Reklamy na auta

Kachna studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

Hasiči se vzdělávali i cvičili dálkovou dopravu vody

REGION Hasiči okresu Příbram využili poslední říjnové dny naplno. Minulý

školení pro 32 strojníků. Vysoký Chlumeč se stal místem, kde pod vedením

Hasiči prošli školením.

víkend, od pátku do neděle, se konala praktická část základního školení členů jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí.

Ve spolupráci s Ústřední hasičskou školou v Bílých Poličanech bylo v Sedlčanech vyškoleno 28 nových velitelů a v Krásné Hoře to bylo 30 strojníků, kteří se seznamovali se složitou technikou používanou při mimořádných událostech. Nechybělo ani opakované

lektorů z Hasičského záchranného sboru Územního odboru Příbram hasiči prakticky cvičili dálkovou dopravu vody na místo zá-
sahu.

Nezaháleli ani mladí hasiči. Více než 150 se jich spolu se svými vedoucími zúčastnilo v Pečicích závodu hasičské všestrannosti a brannosti, který pro ně připravila okresní odborná rada mládeže.

Sabina Motrincová

Participativní rozpočet letos nese v Sedlčanech první plody. Do města přibyl venkovní pingpongový stůl

SEDLČANY Od středy 18. října mají Sedlčanští k dispozici nový venkovní betonový pingpongový stůl s povrchovou úpravou, a to v prostorách parku Háječek na Severním sídlišti. „Jde o první vlašťovku v letošní soutěži projektů přímo od občanů, která je aktuálně hotová,“ řekl nám starosta Ivan Janeček.

Nová sportovní pomůcka byla navržena a předložena Pavlou Jindrákovou ze Severního sídliště. Ta letos v rámci městského participativního rozpočtu, který se koná pod názvem Nápady pro Sedlčany, soutěžila a uspěla s projektem dvou venkovních hřišť na stolní tenis. Autorka ke svému záměru sdělila: „Cílem bylo vytvořit místo, kde by byla možnost se hře věnovat prakticky bez omezení, tedy veřejně dostupné venkovní stoly coby rozšíření volnočasových sportovních aktivit ve městě pro širokou veřejnost.“ Stolní tenis je v současnosti v Sedlčanech možné hrát pouze v několika málo uzavřených prostorech, například ve školách nebo některých

tělocvičnách, ovšem s nedostatečnou kapacitou a omezeným časem pro veřejnost.

Tento první pingpongový stůl bude doplněn druhým, a to ve Sportovním areálu Luční, kde bude starý stůl, který byl již ve špatném stavu, vyměněn za nový. „První pingpongový stůl v Háječku byl postaven na již připravené podložce. Ještě se musí zapracovat na podložce v Luční ulici a poté bude i tento druhý

venkovní stůl. V městském náměstí dochází k úpravám plánů po vzájemné třístranné dohodě a na základě skutečného setkání s občany. Na vytyčené ploše parku dochází k úpravě mobiliáře, neboť vedení města reagovalo na nesouhlasné hlasy ze čtvrtého září, kdy se starosta, další zastupitelé a pracovníci města setkali s občany. Návrh byl při následných schůzkách

Za pingpongový stůl v Háječku mohou lidé poděkovat Pavle Jindrákové ze Severního sídliště.

stůl osazen,“ sdělil k aktuálnímu stavu vedoucí odboru investic Tomáš Langer.

Další dva projekty v rámci Nápadů pro Sedlčany jsou v běhu. K agility parku vydáváme samostatný článek v tomto čísle a na No-

upraven a dostal se do stavu, kdy jej bylo možné přijmout. „Snažíme se vždy vyjít vstříc všem tak, aby došlo ve výsledku ke shodě a aby daný projekt měl pozitivní vliv na náladu občanů,“ dodává starosta Janeček. **-bv-**

Žáci divadelního oboru sedlčanské ZUŠ vyprodali hlediště Divadla v Celetné

Dokončení ze strany 1 festivalu studentského divadla vyprodali sál pražského Divadla v Celetné a sklídili dlouhý potlesk.

„Scénář *Společenství* jsem vloni psal inspirován mou oblíbenou knihou *Dárce* jako svou absolventskou práci divadelního oboru ZUŠ. Tu jsme s kamarády z dramatiky představili veřejnosti v červnu v KDJS,“ uvádí mě do obrazu sedmnáctiletý mladík, autor scénáře i režisér hry Filip Špale. „Martin Pešek, dlouholetý člen sedlčanského divadelního spolku Našlose, pak dostal nápad náš výkon zaslat k nominaci na festival. A vyšlo to!“ dodává. Sedlčanský soubor se tak postavil na prkna

pražského Divadla v Celetné mezi dalšími patnácti studentskými soubory z celé republiky, včetně studentů DAMU, na třídenním festivalu.

„Prkna Divadla v Celetné byla mnohem měkčí a menší než v Sedlčanech. Obecenstvo bylo milé,“

V hlavních rolích divadelní hry *Společenství* excelovali Vojtěch Žemlička (sedící na židli vpravo) a Antonín Matoušek (na židli vlevo).

svěřil se v divadelní šatně bezprostředně po úspěšně

zvládnutém představení Tonda Matoušek v úlevné nadsázce. Jeho herecký kolega Vojta Žemlička reagoval stejnou notou a rozesmátě dodal: „Všude dobře, doma nejlíp!“ Další z herců, Martin Krejča, si napůl vážně, napůl na oko postěžoval na zpočátku

tor přiznal psychický nápor na soubor: „Myslím, že opravdu každý z nás cítil velký tlak, že hraje v tak významném divadle.“ „Byla to pro nás dobrá a cenná zkušenost,“ shrnula za něžnou část desetičlenného souboru mladých herců své pocity Ma-

herců spokojený a ocenil jejich dovednost adaptovat se rychle v cizím prostředí. „Hrát v Celetné, to je velké,“ poděkoval kamarádům uznale.

„Všichni jsou All Stars LDO (literárně dramatického oboru),“ glosuje výrazný letošní úspěch svých svěrenců pedagožka ZUŠ Jaroslava Trojanová: „Když vidím ty děti, které sedm let vydržely s LDO hrát, je to pro mě důkaz, že z dětského zájmu se může stát náplň životní – a nemusí být nutně profesní. Když je zkrátka vidím, že došly až sem, mezi dospělými herci, je to pro mě potvrzení toho, že jsme se snad vydali správným směrem.“

Lucie Kakosová

Jiří Jiroušek má za sebou úspěšnou kynologickou sezónu

Dokončení ze strany 1

Richarda Knolla, který je vlastně Mistrovstvím České republiky.

Jiří Jiroušek se sem dostal již v roce 2010 s českým fouskem, v roce 2014 s fenou irského setra, v roce 2018 s fenou, kterou v průběhu soutěže odhlásil, protože po hárání neměla dobrý den. „Říkal jsem tehdy rozhodčím, že její výkon není hoděn této soutěže,“ vzpomíná Jiří.

Memoriál v domácím prostředí

Poprvé v historii pořádala tuto soutěž Jiřího domovská organizace, Okresní myslivecký spolek Benešov. Šlo o 49. ročník. Jiří Jiroušek se stal při své čtvrté účasti vítězem soutěže spolu s německým krátkosrstým ohařem jménem Car z Jirgalova dvora. „Je to pes mého kamaráda Jaroslava Krejčího. Já jsem mu ho sehnal a on říkal, že si ho vezme pod podmínkou, že mu ho vycvičím,“ vysvětluje Jiří Jiroušek, který si jako cenu odnesl skleněný pohár Milana Choutky, speciálně vyrobený pro tuto příležitost. Car získal titul Všestranný vítěz České republiky za rok 2023.

Svoje kvality prokázal tento německý krátkosrstý ohař již v prvním roce svého života, když úspěšně absolvoval všechny potřebné zkoušky: zkoušky vloh, podzimní zkoušky, lesní zkoušky, vodní práce. V dalším roce už tato nově vytvořená dvojice absolvovala různé soutěže a všestranné zkoušky. Díky vysokému počtu bodů se dostali na nominace na Memoriál. „Loni byl ještě mladý a dělal občas nějakou chybu,“ říká Jiří Jiroušek s tím, že letos jako tříletý pes byl již mnohem zkušenější a téměř nechyboval.

Centrum soutěže bylo v kouzelném prostředí zámku Tloskov u Neveklova, kde se uskutečnilo zahájení. Slavnostní at-

mostéru umocnil průvod, lovecké troubení a pěvecké vystoupení dětského mysliveckého kroužku. Memoriálu, který se konal v honitbách Konopiště, Maršovice, Vrchotovy Janovice, Bystřice a Líšno, se zúčastnilo dvacet vůdců a psů.

Jedna dvojice v průběhu odstoupila, dalších sedm dvojic bylo neúspěšných. Šestice psů získala III. cenu, dalších pět dostalo II. cenu. Kategorie nejvyšší, I. cena, byla udělena pouze jednou. Získal ji právě Car pod vedením Jiřího Jirouška, který pouze z jedné disciplíny nazvané ‚Klid před zvěří srstnatou‘ získal tři body, protože na srstnatou zvěř nenarazili. Jinak měl vždy plný počet čtyř bodů.

„I kdyby pes získal dohromady dost bodů na první cenu, tak ji nedostane v případě, že má nějakou limitní známku z některé z disciplín,“ vysvětluje Jiří, který jako jediný nenasbíral limitní známku ani za jediný úkol. Na nominacích startoval ještě s Larou z Jirouškova dvora, tedy fenou z vlastního odchovu, se kterou obsadil 13. místo. Protože ale na Memoriál mohl pouze s jedním psem, vybral si Cara: „Usoudil jsem, že to bude nadějnější,“ říká. A intuice ho neklamala.

Disciplíny jsou rozdělené podle prostředí, ve kterém se plní: práce na poli obsahuje třináct úkolů, práce ve vodě čtyři, práce v lese deset a přinášení tří. Skupiny pro jednotlivé absolvuje v sobotu práci na poli a ve vodě, druhá v lese. V neděli se skupiny vymění. „Pes vyhledává zvěř v polích, musí ji vystavit, postoupit, lovec ji musí ulovit a pes ji musí donést,“ popisuje Jiří Jiroušek jednu z disciplín, při které se posuzuje mimo jiné to, jaký má pes nos. Disciplíny na přinášení jsou zaměřené na dohledávky pohozené pernaté nebo srstnaté zvěře. „Uměle se

založí vlečka a táhne se zvěř. Pes musí po stopě dojít až ke zvěři, pak ji uchopí a přinese,“ pokračuje ve vyprávění.

Jiří Jiroušek si pochvaloval nejen organizaci, ale také diváckou návštěvnost. „Na slavnostním ná-

stupu bylo asi pět stovek lidí,“ říká s tím, že on sám je také vděčným divákem různých soutěží, pokud není mezi účastníky.

V Olomouci už byla mezinárodní konkurence

Úspěch v tomto memoriálu zajistil jesenické dvojici účast na dalším, tentokrát s mezinárodní účastí. Memoriál Karla Podhajského se konal na přelomu září a října v Olomouci a šlo o jeho 85. ročník. Zúčastnilo se ho jedenáct nejlepších ohařů z České republiky a dalších devět ze zahraničí. Vstupenkou pro české dvojice byl právě výše zmíněný Memoriál Richarda Knolla. Jedna dvojice pak přijela z Maďarska, jedna z Německa, dvě z Polska a pět ze Slovenska.

Memoriál se konal v honitbách Slatinic, Senice na Hané, Litovle, Nových Zámků a Újezdu u Uničova. Začal veterinární prohlídkou, fotografováním, poradou rozhodčích a losováním a rozdělením do skupin. Večer zakončilo

Gwen. Jeho první účast v tomto memoriálu v roce 2010 skončila pátým místem. Prvenství s vlastní fenkou bylo významné také tím, že to byl vůbec první irský setr, který zde vyhrál. Lásku Jiřího k tomuto plemeni dokládá mimo jiné to, že má jeho chovnou stanicí Z Jirouškova dvora.

A jak se Jiří Jiroušek ke kynologii dostal?

Hlavně z lásky ke zvířatům... „Když mi bylo pět, můj táta dělal myslivost a přivezl domů nového irského setra. S plemenem jsme měli už tou dobou dobrou zkušenost a jiné jsme nechtěli. Já jsem si vzal potají knížku Výchova a výcvik ohaře, přečetl si ji a chodil psa cvičit,“ vypráví Jiří Jiroušek s tím, že když pak po svém otci žádal, aby ho přihlásil na zkoušky, ten se divil a myslel si, že Jiří neví, co takové zkoušky obnáší. On se ale nenechal odradit a otci předvedl, co se společně se psem naučili.

„Přihlásil mě na první podzimní zkoušky k Praze. My jsme to zvládli a udělali jsme to v první ceně. Druhý rok jsme udělali zkoušky o něco vyšší, lesní. Otec pak ode mě chtěl vycvičit další štěně pro sebe. Od té doby cvičím psy. Už jich mám za sebou neskutečnou řádku,“ popisuje profesí strojní zámečnick s tím, že cvičí psy pro sebe i pro kamarády. „Už mám 99 psů odvedených na zkouškách,“ říká a dodává, že stovka bude určitě již příští rok.

Cvičení psů věnuje Jiří veškerý svůj volný čas. „Když to člověk chce, udělat si ten čas musí. A musí být důsledný,“ říká. „Ohař je pes, který pracuje se zvěří, vystavuje. Když dostane zvěř do nosu, ztuhne, já k němu dojdu, dám mu povel a on mě k té zvěři dovede. Potom zvěř vyvstane a on mi umožní ji ulovit,“ popisuje. Ohařů

přátelské posezení. „Máme dobré vztahy a stejný zájem. Někdy je ve sportu nevraživost, ale tady každý každému fandí. Nejsme tam pro sebe, ale pro ty psy. Na těchto posezeních si vždycky dobře popovídáme,“ pochvaluje si Jiří.

Sobotní ráno přineslo úvodní ceremoniál a zahájení a pak již následovalo plnění disciplín podle rozlosování. To pokračovalo i v neděli a po něm se všichni sešli k vyhodnocení soutěže, slavnostnímu ukončení a závěrečnému ceremoniálu v lázeňském parku ve Slatinicích, kde program také začal. Car byl opět neúspěšnějším ohařem. A Jiří Jiroušek tak navázal na své první vítězství, které si připsal v 76. ročníku s fenkou irského setra Bereta Apoli

je hodně, přitom angličtí jsou vhodní na polní práci, kdežto kontinentální jsou všestrannější. Nejlepší je německý krátkosrstý ohař, německý drátosrstý ohař a český fousek. To jsou podle Jiřího tvárnější psi. Angličtí jsou na výcvik tvrdší.

Celkově odhaduje Jiří, že na zkoušky u nás chodí několik stovek psů. Z nich se tedy na zmíněné Memoriály dostanou pouze ti nejúspěšnější. „V první ceně udělá zkoušky třeba jen stovka psů. Ti si pošlou přihlášku, porota vybere ty s nejvyšším počtem bodů a 36 jich pozve k nominacím,“ vysvětluje. Na soutěži tedy startují všichni dobří psi. „Musíte mít i, jak se říká, zkouškové štěstí, protože když je tam dvacet nejlepších psů z republiky, tak by mohl vyhrát každý,“ svěčuje se úspěšný muž s tím, co mu na soutěžích připadá nejzajímavější.

Výhodu v psův protě feně vidí jen v tom, že fena se dvakrát do roka

hárá, a to je období, kdy se na zkoušky jít nedá. Důležitější je podle něj to, jak si pes a jeho vůdce sednou. „Ten pes to dělá pro vás, udělá pro vás všechno. Práce se zvířaty je něco krásného. Někdy se ptám sám sebe, jestli to mám zapotřebí. Ale když se pak stane, že vyhraje Knolla a pak i Podhaják a získáte dubla, všechno to úsilí je zpátky,“ říká hrdě s tím, že takovýto úspěch zažilo za celé ty roky, kdy se oba memoriály konají, pouze devět vůdců.

On sám si mezi těmito dvěma úspěchy stríhl ještě memoriál Josefa Kobzy v Plzni, ze kterého si také odvezl výhru. „V tom pejskovi to letos hezky uzrálo, přestal dělat chyby. Když jde na disciplínu, jde po zadních, má velkou chuť. A myslím si, že mu ta forma už vydrží napořád,“ uzavírá úspěšný myslivecký kynolog z Jesenice Jiří Jiroušek.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Originální a nevědní výzdoba zahrady se nachází ve vesnici s příznačným názvem Krchov. Foto: Sabina Motrincová

Byl to sukces! Vzali se, a kletba byla zrušena

KAMÝK NAD VLTAVOU Kamýcký divadelní spolek, zkráceně KADIS, uvedl premiéru hry Obecně prospěšná strašidla. Vtipné repliky o bubácích na hradě i na radnici roztleskaly asi 150 diváků, kteří přišli do místního kulturního domu.

Příběh z pera scénáristy Petra Tomšů vypráví o tom, že nad městem chátrá hradní zřícenina, která je domovem místních strašidel. Úředníci na radnici přemýšlejí, co s ní. Zbourat a vybudovat moderní resort, jak si představuje intrikánský místostarosta, nebo zrenovovat historickou památku, jak by si přáli památkáři?

Zvítězí rytířskost, nebo úřednická byrokracie a korupce?

Nápadité kulisy pouhým otočením vytvářely buď prostory hradu, nebo kancelář paní starostky. Namalované okno skýtalo iluzi, že je vidět na hrad, jehož silueta připomíná kamýckou zříceninu – hrad Vrškamýk.

Představitel nečestného místostarosty, jenž chce hrad zbourat (Roman Turza), je ve své roli pěkně protivný. Neváhá pro své nekalé plány obalamutit naivní starou pannu, kterou hraje Helena Krátká.

Nutno uvést, že divadelní hra nic nenaznačuje, neboť pravý místostarosta na obecní zříceninu, tedy na Vrškamýk, sáhnout nenechá. Stejně jako starosta. Ten sřezí hrad i ve své roli ducha. Kdyby se ze starostenských důvodů představení nemohl zúčastnit, tak by zaskočila Markéta Galcková (která jinak hraje další záhrobní bytost), jedna z dcer Lukáše Galckého. Ten se blýskl v hlavní roli rytíře. Lukáše zná nejen publikum ochotnického souboru. Účinkoval ve filmech Léto s džentlmenem a v trilogii Mistr Jan Hus. Jeho dcera Kateřina, která se zajímá o studium grafiky, vybrala fotografie a graficky zpracovala divadelní program.

Nasazení herců, případně jejich rodinných příslušníků, kteří se postarali o zázemí, program či kulisy, také přispělo k úspěchu hry. Někteří zvládli i více rolí – jako třeba

Jan Svoboda (čert Luciáš, ranař Tonda, a ještě obraceč kulis a oponář). Podobně Tomáš Postawa – ranař Olda a obraceč kulis.) Spravedlivou starostku ztělesňuje Iva Pučková (je známá nejen z divadelních rolí v KADISu, ale i z masopustní role rasa).

Nadějí, že existují lidští úředníci se zdravým selským

rozumem, skýtá sekretářka starostky Ilona Kubánková. Když jsme u toho, že v KADISu se schází vícero členů rodin, můžeme uvést, že je sestrou režisérky. Monika Žáková hru režirovala a také byla jednou ze dvou nápořek. Neměla to lehké – soubor začal nacvičovat ještě před covidem, který zkomplikoval kde co, takže některé role bylo třeba přeobsazovat.

„S délkou zkoušení se poji příběh jednoho z představitelů role kostlivce, když stihl(a) porodit během 2,5 roku dvě děti, takže, pokud nám zůstanou věrné, mohou se pyšnit tím, že jsou součástí souboru doslova do písmene ne-li od početí, tak přinejmenším od narození. Chvilí dokonce hrozila situace, že kostlivec bude na premiéře hrát těhotný,“ směje se paní režisérka, která je v civilu babičkou zmíněných přírůstků.

Ale teď vážně k nastudování hry. „Přelom v předpremiérových měsících nastal, když jsem oslovila Roberta Tylečka, herce příbramského divadla, o němž jsem věděla, že připravuje adepty na studium divadelních škol k přijímáním zkouškám, a že režiroval i ochotnická představení. Měla jsem stále pocit, že představení nemá ‚sichť‘. A i když jsem podvědomě věděla, co tomu

chybí, nedokázala jsem najít prostředek, jak to hercům sdělit. Pan Tyleček od poloviny června začal jezdit na naše zkoušky. Scénář upravil, délka původního představení byla téměř dvě hodiny, a herce několik dalších zkoušek vedl a poradil jak, co, kde, kam, kdy, kudy, jak nahlas... Musím říct, i přes počáteční nedůvěru

a nezvyk nakonec všichni tuto pomoc uvítali a bez ní by rozhodně hra nevydala tak, jak ji byla možnost vidět na učerější premiéře,“ vysvětlila Monika Žáková.

Ano, mělo to štávu. Olince Poslušné, která zářila již v mnoha představeních KADISu, každý věřil, že je zapálenou památkářkou. Svérázná architektka Sváti Lajbnerové se také nedala přehlédnout. Hysterického právníka, který špatně snášel žerty strašidel, věrohodně ztvárnil Kryštof Milanovský.

„Žádám všechny přítomné, aby povstali!“ vyzval čert v roli asistenta starostky, která od dávala dvě zakleté duše (již zmíněného rytíře, ale také bílou paní v podání Žanety Štefanové), a veškeré publikum ochotně vstalo. A tleskalo nejen proto, že vše dobře dopadlo, ale i proto, že výkony, zvláště některých talentů, byly pozoruhodné.

A ještě je třeba zmínit dobrý nápad – použít výkladový slovník divadelního slangu na tiskovinu s programem. A tak i mladší ročníky se mohou dočíst třeba to, že sukces znamená úspěch. Jistě ho KADIS bude mít i 3. listopadu v Sedlci-Prčici, 4. listopadu v Kozárovicích či 5. listopadu v Rožmitále pod Třemšínem.

Hanka Synková

Výlov Musíka a jeho doprovodný program je dobrou propagací českého rybářství

Dokončení ze strany 1
líhně ESOX Tábor. Tato firma provádí výlov Musíka již kolem třiceti let. V le-

Nemůžu mluvit přímo za svoje kolegy, protože tyto práce mají na starosti nedrahovičtí rybáři. Do-

tošním roce při rozhovoru zastoupil svého otce, který je nemocný, Oldřich Pecha junior.

Jak velké bohatství vydá Musík tentokrát?

Máme za sebou první den lovení, který hodnotíme jako průměrný. Vylovili jsme třicet sedm tun ryb, což je na první den tak akorát. Podle předběžných předpokladů by letos Musík mohl vydat kolem šedesáti tun ryb. Minulý rok jich bylo sedmdesát tři tun, ale jinak se kolem šedesáti tun vylovených ryb pohybujeme každý rok.

Vy rybáři jste zvyklí pracovat za jakéhokoliv počasí. Nepotrápí vás přesto dnešní vytrvalý dopolední déšť?

Pro nás déšť neznamená žádný problém, protože jsme od hlavy až k patě oblečení tak, abychom se mohli pohybovat ve vodě. Protože ale tady máme doprovodný program, je škoda, že pršelo, protože mnoho lidí to odradilo a nepřišli se na výlov podívat. Doufáme, že v sobotu se počasí umoudří a lidí přijde více, aby si mohli koupit kapra a ochutnat některou ze specialit, kterých je tady letos opravdu hodně.

Samotný výlov Musíka trvá dva dny, ale vy si rybník připravujete už dopředu. Jak dlouho tyto práce trvají?

mnívám se, že trvá celé tři týdny, než je rybník zcela přistrojen k lovení. My v podstatě sezonně takovou tu třešničku na dortu. Zalovíme si, což je naše srdcová záležitost, ale pro místní chlapy, co rybník

hlídají den co den a musí všechno kontrolovat, začíná všechno už mnohem dříve.

Musík je každoročně hlavně v režii kapra. Jaké ryby zde letos ještě lovíte?

Lovíme také amura, tolstolobika, lína, štika, sumce a okouna. Už jsme vytáhli také čtyři nebo pět sumců albinů. Jedná se o novou generaci ryb po zdejším původních sumcích a už mají kolem jedenácti kil. Doufáme, že nám ještě pěkně porostou, pokud je nevytáhne nějaká čtyřnohá nebo dvounohá vydra (úsměv).

Je líbo rybí klobásu nebo párek ze sumceka?

Oldřich Pecha junior v rozhovoru zmínil množství specialit, nabízených u rybníka, a měl pravdu. Takový výběr tady snad ještě nikdy nebyl. Fajnšmekři si mohli dát u stánků smažené kapři, candátí nebo okouní hranolky, filet z kapra, filet z candáta v bylinkách, tatarák z kapra na topince, řízečky ze sumceka, rybí polévku, a dokonce párek v rohlíku ze sumceka nebo rybí klobásu.

„Oslovil mě ředitel firmy ESOX Tábor Oldřich Pecha, u kterého jsem dlouhá léta pracoval, abychom s nabídkou specialit z ryb přijeli i k Musíku,“ řekl nám v jednom ze stánků vedoucí firmy Rybička – MV z Mladé Vožice Michal Zelenka. „Jsou to

výrobky se vozí výhradně na rybářské akce a my se začátkem listopadu přesuneme s naší nabídkou do Soběslavi.“

Dominantní byl sumec albin

Již od roku 2014 představuje u Musíka expozici okrasných a dalších slad-

kovodních ryb firma Rybářství Hodonín, která je sesterskou organizací Štíčí líhně ESOX Tábor. Také letos firma prezentovala bohatý sortiment ryb, žijící v našich tocích a dalších vodách. Ve velkých akváriích a jednom menším bazénu se proháněl plůdek kapra, amura a sumce, k vidění byli kapři koi, candátí, perlíní, tolstolobici, bolení, líni, úhoři, štiky, jeseteři a plotice. V bazénu byl dominantní sumec albin, který měřil přes půldruhého metru. Produkce hodonínské organizace je rozmanitá, a dá se říci, že také ona velkou měrou přispěla u Musíka k dobré propagaci českého rybář-

ství. Firma dodává svoje ryby nejenom do tuzemských akvaristik, ale vyváží je také do mnoha zemí Evropy.

Na výlov a na doprovodnou atraktivní podívanou k Musíku každoročně vyrazí celé rodiny a my jsme v pátek oslovili na hrázi jednu z nich.

Děda Milan s babičkou Danou přijeli z Bohostic a doprovázeli je vnuk Matěj a jeho tatínek Michal, kteří bydlí v Sedlčanech. „Na výlovu jsme tady společně prvně, ale jinak sem členové našeho rybářského spolku jezdili po mnoho let pro ryby do obecního rybníku. Pravidelně jsme při chytání ryb pořádali sousedská posezení,“ svěřil se děda Milan, jenž si pochvaloval, že rodina měla při příchodu k Musíku štěstí, protože právě byl vyloven sumec albin, který putoval do jedné z kádí, aby mohl být později vrácen zpět do rybníka, v němž vyrostl.

David Myslíkovan

ZAPLEVELENÁ ZAHŘÁDKA NEMUSÍ BÝT JEN PRO ZLOST (27)

Z potomků privilegované dámy se stal plevel

Meduňku lékařskou jsem kdysi v minulém století sehnala sušenou... a nijak mě neuchvátila. Bodejť by jo – sebelepší vonné silice se v sušeném kořeni příliš neuchovávají. Později jsem se seznámila s meduňkou přímo na záhonu, a to byl jiný zážitek! Až takový, že jsem si meduňku (tehdy coby vzácnost) pořídila také. A byla to v mé zahrádce bytost privilegovaná. Citronové aroma bylo příjemné.

Ovšem ona je to taková nobileční hluchavka. Hojně kvete a pak má mnoho semínek. Jsou malinká a snadno se přenášejí větrem. Co tím chce básník říci? Jak někde vznikne kousek obnažené půdy, šup tam. Takže z potomků privilegované dámy se stal plevel. Vytrhávám ji po hrstech, ale nevyhazuji. Suším kočky do sena. A jak tam ráda líhá! Nebo přidávám do jichy.

Chovatelé včel proti takovému plevelu také nic nenamítají. Rodové jméno meduňky – melissa – souvisí se včelou. Latinské slovo mel, mellis totiž znamená med. Ano, je to rostlina medonosná. Ne nadarmo má med v názvu u nás i na Slovensku – tam se jí říká medovka.

Meduňkovým lístkem můžeme zdobit různé sorbety či dorty. Těž je příjemné ovonět si meduňkou víno či ocet (dávujeme hrst čerstvé meduňky na litr). Nebo použít jako oplachovací lázeň pro mytí vlasů.

Líbí se mi, jak meduňka voní po citronu, ale čaj si z ní příliš nedělám. Snižuje tlak, a to já nepotřebuji. Její chuť je ale vynikající, takže ji přidávám třeba i do pesta.

Meduňka údajně mírně ředí krev a tlumí úzkost. Pro vůni je skvělé dát ji do koupele. Zvlášť do té večerní. Mírně zklidňuje a pak se lépe usíná. Meduňka umí pomoci i rovnou na zahradě – když bodne hmyz, sáhneme po lístku meduňky. Meduňkový nálev je prospěšný u problémů v dutině ústní.

Když jsme u té pusy, musím se vám svěřit. Neholduji příliš bonbonům, ale ctím tradice, a k nim

patří i proslulé hašlerky, pojmenované po slavném českém písničkáři Karlu Hašlerovi. Bylinkový bonbon se hodí, když na cestách prochladnete a když kolem létají viry, a také pro zmírnění chrapotu a kašle. Mít ho v kabelce, se zkrátka vyplatí.

Koukám tuhle v obchodě na sáček s hašlerkami a nevěřím svým vlasteneckým očím! Náš takřka národní poklad už nemá českého výrobce! Naše staré dobré hašlerky, které v roce 1920 pojmenoval po Karlu Hašlerovi cukrář František Lhotský, v Čechách vyrábí nadnárodní concern! Vzpomínám na písničku Karla Hašlera: „Zpívejte lidičky, ty naše písničky, z Moravy, Slovenska, z Čech... Až se ta písnička ztratí, pak už nic nebudem mít, jestli nám zahyne, všechno s ní pomine, potom už nebudem žít.“

I řekla jsem si, že si udělám hašlerky sama. Přečetla jsem si složení a uvědomila si, že tři ze čtyř ingrediencí mám coby plevel na zahrádce. Natrhala jsem jitrocel, meduňku a mátu po hrstech. Přidala jsem k nim koření anýz. Povařila jsem je v troše vody a nechala asi půl hodiny louhovat. Silný odvar jsem pak zahustila cukrem, který je bohatší na minerály, než je klasický bílý řepný. Použila jsem sušenou třtinovou šťávu a kokosový cukr. Obojí je tmavé, takže jsem už nemusela přidávat čern, kterou tam výrobce dává. Aromata jsem tam také nedávala. Voda se odpařovala, já občas míchala a kontrolovala hustotu, a když to bylo asi jak hustší pampeliškový med, rychle jsem naplnila silikonové plato s otvory ve tvaru srdíček a nechala hmotu ztuhnout.

Srdíčkové domácí „hašlerky“ se setkaly se zájmem. Zužitkovala jsem plevely a mám zásobu bonbonů, po kterých se bude lépe zpívat – třeba ty naše hašlerky: „*Ta naše písnička česká, ta je tak hezká, tak hezká. Tak jako na louce kytíčka, vyrostla ta naše písnička...*“

Hanka Synková

Vybraní studenti navštívili Přírodovědeckou fakultu UK

SEDLČANY Studenti třetích ročníků sedlčanského gymnázia Marie Jarošová a Filip Hlaváček se s učitelkou Drahomírou Grinovou vypravili ve čtvrtek 26. října na konferenci na Univerzitě Karlově. Oba žáci se na sedlčanském gymnáziu biologii i chemii věnují a dlouhodobě se účastní všech možných soutěží a olympiád. Na katedrách této fakulty se zúčastnili přednášek, které byly zaměřené na polymery a nahlédli do speciálně vybavených laboratoří.

„Celá akce se povedla. Byla jsem se zde poprvé a určitě se ráda zúčastním i příštího ročníku. I přesto, že se budu nejspíše hlásit na medicínu,

Zleva: Marie Jarošová, Filip Hlaváček a Drahomíra Grinová na UK

tato konference mi velmi pomohla v tom, jak se všeobecně na vysokých školách zorientovat,” říká Marie Jarošová.

Filip Špale

Prodám palivové dřevo měkké 950 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a našťipané. Dovož zdarma. Tel.: 773 770 753

- Koupím les, pole nebo chalupu. Platím hotově. Tel.: 773 770 753. 240/23
- Výkup starých peřin. Tel.: 606 514 445. 241/23
- Koupím staré mince a bankovky. Tel.: 731 476 601. 242/23
- Prodám štípané borové dřevo, včetně dopravy na místo. Tel.: 606 408 009. 243/23
- Prodám husy, králíky a vajíčka – dovezu. Tel.: 606 408 009. 244/23

PŘEVEDU ZÁZNAMY
z videokazet na flešku
nebo DVD, levně
Tel.: 777 554 484

JANÁČKOVO KVARTETO

11. 12. OD 18:00
MODLITEBNA SEDLČANY,
TYRŠOVA ULICE

S RECITACÍ ŽALMŮ A DUCHOVNÍCH TEXTŮ

Cena limitovaného počtu vstupenek v předprodeji:
500 Kč do 6. 11.,
700 Kč do 6. 12.,
1000 Kč na místě.

Vstupenky můžete zakoupit každé pondělí a středu od 10 do 16 h v Charitativním obchůdku, Komenského nám. 70, Sedlčany. Případně lze dojednat na: akce@adventistesedlcansko.cz

WWW.ADVENTISTESEDLCANSKO.CZ

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlec-Prčice – kulturní sál ZŠ

2. 11. Václav Hudeček
koncert houslového virtuosa Václava Hudečka; 19:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

3. 11. Romantické Hogo Fogo
skladby nejslavnějších romantiků s originálním průvodním slovem, na klavír hraje Michal Mašek; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům

3., 4. 11. Prodloužená tanečních kurzů
19:30

9. 11. Precedens
koncert kapely Precedens v rámci svého jubilejního turné; 19:30

15. 11. Nezmaři
jubilejní koncert folkové skupiny Nezmaři; 19:30

■ Sedlčany – Pohoda club

4. 11. Podzimní oldies speciál
diskotéka s oldies hity pro starší 35 let, hraje DJ Sláva Bloch a Míra Šmarda; 21:00

11. 11. Náhodný výběr
koncert kapely Náhodný výběr, jako host kapela Brutální Jahoda; 21:00

■ Petrovice – Obecní dům

10. 11. Posvícenská zábava
k tanci a poslechu hraje kapela Fantom; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – knihovna
Básně v obraze
výstava básní v obrazech na schodišti v rámci festivalu Dne poezie; od 6. do 19. 11.

Zima ve fotografii
výstava fotografické soutěže; vernisáž 11. 11. v 16:00, výstava od 3. 11. do 6. 12

■ Sedlčany – kult. dům
Pocity a představy

výstava obrazů Jaroslava Trpkové; do 22. 11.

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středověké architektury v muzejním sklepním prostoru

80. výročí vystěhování Sedlčanska v letech 1943–1945
výstava dobových materiálů, fotografií a dokumentů; do 26. 11.

■ Votice – klášter
150 let SDH Votice
výstava k příležitosti oslav 150 let od založení SDH Votice; do 29. 12.

Krajiny srdce a biblické příběhy

výstava obrazů Luboše Kafky; do 17. 11.

Taškobraní
prodejní výstava aktivizačních dílen Integrovaného centra sociálních služeb Odlochovice; do 17. 11.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna
3. 11. Česká literatura a romantismus
přednáška literárního vědce a pedagoga Pavla Šidáka; 18:00

■ Vysoký Chlumec – budova úřadu
4. 11. Připomenutí historie Vysokého Chlumce nad stránkami 100leté obecní kroniky
setkání nad obecní kronikou, pamětníci a dobové fotografie vítány; 17:00

■ Sedlčany – muzeum
7. 11. Martin Plachátý: Historie sedlčanského gymnázia
křest publikace a beseda s autorem Martinem Plachátým; 18:00

■ Votice – klášter
8. 11. Jihočeská Šumava
přednáška cestovatele a etnologa Libora Draho-

ňovského; 17:00

13. 11. Příběhy podblanických podkladů
přednáška archeoložky Terezy Zemanové Davidové; 17:00

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům

1. 11. Zdeněk Izer: Vyndavací zas tam daci
nová celovečerní zábavná show se Zdeňkem Izerem; 19:30

5. 11. Honza málem králem
muzikálová pohádka; 15:00

7. 11. Jistě, pane ministře
britskou komedii uvádí herci příbramského divadla Antonína Dvořáka; 19:30

■ Sedlec-Prčice – kulturní sál ZŠ

3. 11. Obecně prospěšná strašidla
humornou hru Petra Tomšů pro malé i velké uvádí Divadelní spolek KADIS; 17:00

KINO

■ Votice
1. 11. Tlapková patrola ve velko filmu
animovaná komedie; 17:00

2. 11. Bod obnovy
sci-fi thriller; 20:00

9. 11. Jak přežít svého muže
česká komedie; 20:00

■ Sedlčany
2. 11. Hranice
filmový klub; 20:00

3. 11. Generace F
romantická sci-fi komedie; 20:00

4. 11. Terezín: Lásky za zdí
drama; 20:00

8. 11. Malý princ
muzikálový film ZUŠ Sedlčany; 18:00

10. 11. Přišla v noci
česká komedie, horor; 20:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – Komunitní centrum
3. 11. Vyhrávat potichu
promítání filmu Vyhrávat potichu, který se zde natáčel v roce 1984; 18:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
1. 11. Pohárové utkání

HC Čerti Křepeň – Stará garda Štětkovice; 18:30

3. 11. Pohárové utkání
HC Kňovice – HC Rebel Sázava; 18:30

AHC Nový Knín – HC River Boys Zvírotice; 20:25

4. 11. Hokejové utkání žen
HC Kobra B – HC České Budějovice; 13:30

4. 11. Hokejové utkání
TJ Tatran Sedlčany – HC Hvězda Kladno; 17:00

5., 12. 11. Veřejné bruslení
14:00–16:00

5. 11. Pohárové utkání
HC Bubák Chlum – Rumolá; 16:30

HC Huroni Vršovice – HC Kačeři Příčovy; 18:25

HC Hrádek – HC Votice; 20:20

6. 11. Pohárové utkání
HC Domino – TJ Slavoj Obecnice; 18:30

Stará garda Štětkovice B – HC Medvědi Sedlčany; 20:25

8. 11. Pohárové utkání
HC Žabáci Solopysky – Ševci Nový Knín; 18:30

HC Miličín – Rybníkáři; 20:20

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
4. 11. Radeckého marš
tradiční turistický pochod; 9:00

■ Přestavky – hřiště
4. 11. Fotbalové utkání
SK Přestavky – SK Klučeni-
ce; 14:00

■ Sedlčany – kotlina
5. 11. Rallye Berounka revival

■ Vrchotovy Janovice – hřiště
5. 11. Fotbalové utkání
TJ Sokol Vrchotovy Janovice – TJ Jiskra Struhařov; 14:00

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště
5. 11. Fotbalové utkání
TJ Sokol Kamýk nad Vltavou B – TJ Sokol Dublovice B; 14:00

■ Sedlčany – hřiště
5. 11. Fotbalové utkání
TJ Tatran Sedlčany B – SK Dolní Břežany; 14:00

■ Sedlčany
11. 11. Podél Rokytky na Doubravku
turistický pochod

OSTATNÍ

■ Sedlčany – kult. dům
1. 11. Členská schůze Svazu diabetiků ČR
členská schůze místního spolku Svazu diabetiků ČR; 13:00

■ Sedlčany – knihovna
1., 8. 11. Hajánek
podvečerní čtení pro děti; 17:00

3. 11. Poezie bez rámečku
básně v podání dětí z Klubu Literární prádělny, navazuje Nekonečná výtvarná dílna; 15:00

6. 11. Píšu, píšeš, píšeme
program pro budoucí mladé autory navštěvující 2. stupeň ZŠ nebo SŠ; 16:00

8. 11. Až na ten konec dobrý
listování knihou Pavla Tomeše, následuje autorské čtení a autogramiáda nové knihy P. Tomeše; 19:00

10. 11. Pohádková babička
čtení veršovaných pohádek, navazuje výtvarná dílna Básně z listů, básně v listech; 15:00

13. 11. Čtyři uši v jeteli
dopolední program pro rodiny s menšími dětmi; 10:00

■ Kamýk nad Vltavou – hřbitov
2. 11. Uctění památky zesnulých
18:00

■ Sedlčany – hvězdárna
3., 4., 10., 11. 11. Pozorovací program
18:00–21:00

■ Votice – náměstí
4. 11. Strašidelný průvod
průvod osvětlený jen svíčkami a vydlabávanými dýněmi, úkoly pro děti, soutěž o nejhezčí masku a další; 17:00

■ Nechvalice
5. 11. Posvícení

■ Všechny podrobnosti k uvedeným akcím, najdete na našich internetových stránkách www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář. Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky pošlete včas e-mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz

Dne 2. listopadu uplyne jeden smutný rok, kdy nás navždy opustila paní

Oluše Vystydová
z Dublovic.

Nikdy nezapomeneme.
Synové Pavel a Milan s rodinami

Státní vyznamenání pro brigádního generála Karla Mareše

REGION Když v říjnu 2020 prezident Miloš Zeman nevyšly návrh Senátu ČR na státní vyznamenání pro brigádního generála Karla Mareše, všichni, kdo se v této snaze angažovali, vyjádřili své překvapení. Nejen proto, že se jednalo o třetí neúspěšný návrh v řadě. Bývalý senátor

Karel Mareš

a sedlcanský starosta Jiří Burian, ředitel Hornického muzea Příbram Josef Velfl, senátor a petrovický starosta Petr Štěpánek i starosta Kosovy Hory Martin Krameš se v publikovaném rozhovoru (SK roč. 31, č. 42, 4. 11. 2020) shodli, že Marešův čas ještě přijde a že podat další návrh má smysl.

Letos, napočtvrté, se tato iniciativa skutečně vyplatila a brigádní generál Karel Mareš byl v sobotu 28. října oceněn Řádem bílého lva vojenské skupiny I. třídy. Vyznamenání in memoriam z rukou prezidenta Petra Pavla převzala Marešova dcera Dagmar Jungmannová ze Sedlčan.

Karel Mareš byl za 1. světové války legionářem, stal se jedním z nejslavnějších letců meziválečného období, za 2. světové války byl členem protinacistického odboje ve skupině Tři králů (Balabán, Mašín, Morávek), poté uprchl do exilu

a ve Velké Británii se stal prvním velitelem 311. čs. bombardovací perute RAF. Letecké mistrovství, odvahy a velitelské úspěchy přinesly Karlu Marešovi (tehdy již s krycím jménem Toman) mnohá vyznamenání, dokonce nejvyšší britský letecký řád, tzv. DFC (Distinguished Flying Cross).

Po převlečení do SSSR se zasloužil o budování 1. čs. armádního sboru jako zástupce náčelníka Československé vojenské mise v Moskvě Heliodora Píky. Po únoru 1948 byl na základě vykonstruovaných obvinění opakovaně zatčen a vyslýchán. V listopadu 1950 byl degradován z generála na vojína a začátkem následujícího roku se stala jeho novým domovem Kosova Hora. Zde dožil v nuzných poměrech jako ze-

mědělský dělník. Když 10. června 1960 zemřel, dostala jeho manželka zákaz dát mu do rakve generálskou uniformu, jak si naposledy přál.

Karel Mareš se spravedlnosti dočkal až po dalších třiceti letech. Na jaře 1990 jej prezident ČSFR Václav Havel rehabilitoval v plném rozsahu a zároveň mu in memoriam vrátil hodnost brigádního generála. Plně doceněn za vše, co pro naši zemi udělal, je ale teprve nyní.

Pavel Žak

ASIMINA
OBCHOD S ČAJI, KOŘENÍM A PŘÍRODNÍMI POUCHOUTKAMI

Sedlčany, Tyršova 138
Po–Pá 8⁰⁰–17⁰⁰
So 8⁰⁰–11³⁰

ČAJE, KOŘENÍ, RAKYTNÍKOVÉ DOBROTY, OVOCE V ALKOHOLU, SUŠENÉ PLODY, ŠTÁVY, SIRUPY, MEDOVINY A DALŠÍ VÝROBKY

www.asimina.cz

Spolek Avalone získal na koncertech festivalu Hradý CZ celkem 1146 nových dárců kostní dřeně

LIBÍŇ Celého čtvrt roku jezdil spolek Avalone každý víkend po České republice a účastnil se kulturních festivalů, na nichž hledal dárce kostní dřeně. V preventivním stanu také šířil prevenci popáleninových úrazů prostřednictvím svého preventivního programu Pálí.

Avalone putuje již třetím rokem

Organizace Avalone sdružuje popálené děti a děti s poruchami krvevotvorby a spolupracuje s desítkami rodin z celé republiky, z nichž některé jsou i ze Sedlčanska. Zakladatelkou a ředitelkou spolku je Iva Nikitinská Čermáková z Libíně, která nám řekla: „Preventivní multimediální program

ců kostní dřeně registraci a odebráním vzorků slin přímo na festivalu, a další desítky dárců online formou čili přihláškou odeslanou přes web přímo do registru, či doporučením na nejbližší odběrové místo u bydliště budoucího dárcce. Zachránili jsme tak minimálně jednáct životů dětí i dospělých, kteří onemocněli leukémií,“ připomněla Iva.

Festivalové fotografie obohatí kalendář

Na dlouhou cestu pomoci dětem se s Avalone vydala před devíti lety společně se svým, nyní již patnáctiletým synem Filipem, který v pěti letech přežil těžký popáleninový úraz. Svým příběhem nyní již zcela uzdravený Filip chrá-

CZ na hradě Bezděz došlo k neplánovanému, přesto silnému finále. Uprostřed koncertu zazněla krásná slova o našem Avalone z úst frontmana a zpěváka kapely Dymytry, která nám pomáhá od našich začátků. Kapela se nebojí užít naše děti na pódium během koncertů a ukázat jejich sílu do života,“ dodala ředitelka spolku.

Vzhůru do oblak

Děti z Avalone společně se svými rodiči v poslední době absolvovaly ještě několik dalších akcí. Zúčastnily se charitativního Běhu pro válečné veterány, Barevného běhu pro děti a navštívily svoje nemocné vrstevníky na onkologickém oddělení v pražském Motole. V po-

Avalone na pódium festivalu Hradý CZ

Pálí má za cíl seznámit děti a dospívající mládež s nebezpečím popáleninových úrazů a na konkrétních případech ukázat jejich možné následky.“

Ředitelka Avalone dále připomněla, že spolek vítězně ukončil další část festivalové mise za životy dětí pod názvem Chceme žít za obrovské podpory a pomoci festivalu Hradý CZ. Spolek cestoval s tímto putovním festivalem po republice třetím rokem. „Zásluhou festivalu Hradý CZ jsme za tu dobu získali celkem 1 146 nových dár-

ni zdravé děti před devastujícími popáleninovými úrazy, pomáhá na všech festivalech a akcích Avalone. Přidávají se k němu jednotlivci i organizace z celé republiky včetně dětí a jejich rodičů.

Iva Nikitinská Čermáková dále uvedla, že na festivalech byly pořízeny fotografie s dětmi Avalone, ukazující ohromnou podporu festivalu, hudebníků i fanoušků. Ze snímků vznikne nový kalendář naděje a pomoci Pálí! 2024. „Na poslední letošní zastávce festivalu Hradý

lovně října se vznesly do oblak bitevním vrtulníkem MI-17 díky vojákům 22. vrtulníkové základny Biskajská v Náměšti nad Oslavou. Vojáci spolku Avalone dlouhodobě pomáhají a k vyhlídkovému letu jej pozvali podruhé. Děti Avalone toho však v Náměšti zažily ještě mnohem více. Viděly ukázky vojenské policie a bojového umění musado, zúčastnily se mnoha soutěží, byly na střelnici a ochutnaly výborný vojenský guláš.

David Myslikovjan

Hokejisté Chlumu drželi krok se Starou gardou jenom v první třetině, Čerti z Křepenic byli v duelu se Zvíroticemi od začátku o krok zpět

SEDLČANY Další várkou zápasů pokračovala minulý týden ve dvou skupinách dlouhodobá pohárová soutěž amatérských hokejistů. A opět bylo co sledovat.

Ve skupině A si vedoucí Sázava udržela neporazitelnost v této sezóně a rozstřílela poslední Domino. Zlepšenou formu opět prokázal poslední prvoligový finalista, tým Obecnice, a ve skupině B se povedlo nastřílet pět branek po sobě neveklovskému Gustavu Weissovi. Blíže jsme se tentokrát zaměřili na dva duely týmů z okolí Sedlčan.

Stará garda Štětkovice – Bubák Chlum 9:3 (2:2, 5:0, 2:1)

Štětkovice se ujaly vedení bezprostředně po prvním vzhazování ve středovém kruhu. Okamžitě se natlačily před brankáře Chlumu

a po devětadvaceti vteřinách ranou z mezikruží skóroval Radek Válko. Ještě nestačila doběhnout do svého cíle první minuta hry a po obdobné akci a zakončení zblízka srovnal na 1:1 Pavel Sosnovec. A v polovině třetí minuty už Bubák vedl, autorem jeho druhé branky byl Jiří Sůsa. V 6. minutě štětковиčtí hokejisté vyhráli byly ve svém útočném pásmu a poté srovnal Válko na 2:2. V závěru třetiny neproměnila při vlastním oslabení dvojice štětkovických útočníků nájezd na jediného beka Chlumu, a tak další gól padl až ve druhé minutě prostřední části hry. Rozhodně ale stál za to. Štětkovické dvojici František Vlas – Radek Válko se povedla rychlá akce na jeden dotek a druhý jmenovaný útočník opět překlopil vedení na stranu Staré gardy. Hned vzápětí přidal čtvrtou branku Marek Čeněk, a ještě před polovinou zápasu už

to bylo 5:2 zásluhou Jiřího Litoše. Na konci třetiny přidal šestý gól Štětkovice Jakub Hozman a za chvíli sedmý Radek Válko. Tentýž hráč v závěrečné části hry skóroval ještě dvakrát a porážku Chlumu zmírnil přesnou trefou Jiří Sůsa.

River Boys Zvírotice – Čerti Křepenic 7:2 (3:1, 3:1, 1:0)

První gól padl po necelých čtyřech minutách hry, kdy obránce Křepenic napráhl až od modré, jeho střelu gólman Zvírotic jen vyrazil před sebe a Jakub Furch, číhající před brankovištěm, doťukl puk do sítě. Chlapci od vody poté hodně přidali do kroku, vypracovali si několik dobrých příležitostí a v 9. minutě hry se jim podařilo vyrovnat po střele Jindřicha Herana do horního růžku branky z mezi-

kruží na lapačku brankáře. O dvě minuty později už Zvírotice vedly, když bombou po ledě rovněž z místa mezi kruhy skóroval Radek Kutíš. Do konce třetiny ještě přidal třetí gól Petr Tylich a tento hráč po pětatřiceti vteřinách prostřední části hry zvýšil na 4:1. Po dalších pěti minutách sice kontroval Jakub Furch, jenomže snížení vyburcovalo spíše chlapce od vody, a ti čtyři minuty před druhým klaksonem odskočili opět na rozdíl tří gólů ve skóre. Autorem pátého gólu Zvírotic byl Radek Kutíš. Následoval brejk dvojice zvírotických útočníků a tuto akci úspěšně zakončil Jindřich Heran – 6:2. Ve třetí třetině už toho na ledě k vidění moc pěkného nebylo, utkání se spíše jenom dohrávalo. Až minutu a půl před koncem nějakým záhadným způsobem doopravil kotouč posedmý do sítě Křepenic Radek Kutíš po nahození

puku před branku od zadního mantinelu.

Výsledky – skupina A: Příčovy–Kňovice 9:1, Rumola–Vršovice 3:5, Sázava–Domino 11:0, Obecnice – AHC Nový Knín 10:2, Štětkovice–Chlum 9:3, Zvírotice–Křepenic 7:2. Po osmi odehraných utkáních byla v čele tabulky šestnáctibodová Sázava, o dva body méně měly druhé Zvírotice a o čtyři třetí Štětkovice. Poslední dvanácté zůstalo dvoubodové Domino.

Skupina B: Hrádek–Olbramovice 3:4, Solopysky–Votice 4:4, Daleké Dušníky–Rybníkáři 3:1, Miličín–Medvědi 5:2, Štětkovice B – Neveklov 4:8. Čelo tabulky B skupiny je velmi vyrovnané, když tři osmibodové týmy se poradily za sebou v pořadí první Votice, druhá rezerva Štětkovice a třetí Neveklov. Poslední jedenáctý Miličín má body dva.

David Myslíkovan

Na ledovou plochu sedlčanského zimního stadionu brzy dojde Středočeská vložka

SEDLČANY Na zimním stadionu se v sobotu 2. prosince uskuteční akce, která zde zatím neměla obdoby. Alespoň ne co do svého rozsahu. Diváci budou mít jedinečnou možnost vidět krasobruslařky a zřejmě také i krasobruslaře z různých míst republiky od těch nejmenších až po dospělé, kteří se na ledě utkají v soutěži nazvané Středočeská vložka.

Hlavní organizátorkou těchto republikových závodů je vedoucí oddílu krasobruslení v Říčanech Jana Zychová, která nám prostřednictvím rozhovoru akci v sedlčanském ledovém stánku představila.

Proč jste si k pořádání vaší akce vybrali právě Sedlčany?

V Říčanech sice máme dvě ledové plochy vedle sebe, ale protože jsou obě v dlouhodobém pronájmu a pořádají se zde hokejové

zápasy, turnaje a další akce, nemohli jsme na celý den získat ani jednu plochu. Vedení zimního stadionu v Sedlčanech nám na celý den ochotně led poskytlo, a navíc je to od nás docela blízko. Dalším důvodem, proč se tyto závody nekonají u nás, je fakt, že v Říčanech nemáme žádnou tribunu, zatímco v Sedlčanech mají diváci dobrý přehled o tom, co se na ledové ploše děje a mohou z vyvýšeného místa fandit a zatleskat.

V jakých kategoriích budou krasobruslařky soutěžit?

Máme vypsanou i jednu kategorii chlapců, a uvidíme, jestli bude otevřená. Kluků je v krasobruslení méně, takže čekáme, jestli se přihlásí. Budeme mít také dvě otevřené kategorie dospělých a předpokládáme, že se zúčastní i muži. Například jeden, kterého máme v našem klubu,

ten by se zúčastnit chtěl. Na ledě se objeví děti od přípravek, tedy od čtyř let, a následovat budou všechny kategorie až do dospěláků.

Dovedla byste už odhadnout, kolik bude mít vaše krasobruslařská soutěž účastníků?

Odhadujeme, že se za celý den prostřídá kolem sto padesáti závodníků.

Jedná se o značný počet startujících. Asi nebude jednoduché pro ně vytvořit zázemí...

Závodníci se budou střídát. Každý se zaregistruje, odjede svoji jízdu, počká na dokončení své kategorie a po vyhlášení výsledků může odjet domů. Takže na zimním stadionu nebude v jeden moment sto padesát účastníků soutěže, ale pořád nás tam bude dost.

Kolik pomocníků budete mít jako hlavní organizátorka k ruce?

Samozřejmě budou po-

máhat rodiče našich dětí z oddílu a pomáhat bude i Zdeněk Gonda z hokejového týmu rebel Sázava, který tady hraje hobby soutěž a Sedlčany nám doporučil. Počítáme, že nejméně deset nás tam bude. Někdo bude vyhlášovat výsledky, někdo bude mít na starosti moderování a další z organizátorů předá diplomy. Přítomní budou rozhodčí a také jeden technický specialista. Jestli stadion splňuje technické parametry, abychom tam mohli mít systém mezinárodního hodnocení – panel s počítači, se teprve dozvíme.

Co když technické parametry vyhovovat nebudou?

Potom bychom museli přistoupit ke staršímu způsobu hodnocení a rozhodčí budou jako kdysi tahat kartičky se známkami. Doufáme, že tato situace nenastane.

Krasobruslařskou sou-

těž v Sedlčanech organizuje říčanský oddíl. Co byste o něm našim čtenářům řekla?

Náš oddíl má kolem stovky členů. Trénujeme nejenom děti, které se krasobruslení věnují závodně, ale máme i hobby bruslaře. Chodí k nám děti od čtyř let až po dospělé hobby bruslaře. Je to teď in a hodně se rozmohlo, že také dospěláci se věnují krasobruslení, takže se pro ně pořádají i soutěže. Škála účastníků v našem oddíle je skutečně pestrá.

Předpokládám, že stále jste, nebo jste byla, i vy krasobruslařkou...

V současné době trénuji a na starosti mám také administrativu. Věnovala jsem se sólovému krasobruslení do svých čtrnácti let a potom jsem přešla na synchronizované bruslení. To jsem dělala dvanáct sezón.

David Myslíkovan

Na zimním stadionu si zahrají hokej Kanadáné

SEDLČANY V minulých letech se na zimním stadionu představilo hned několik amatérských hokejových týmů ze země javorového listu. Jednalo se o mládežníky a také o veterány. Tentokrát do Sedlčan zavítá veteránský tým, složený z hráčů ve věku od čtyřiceti do pětadesáti let.

„Utkání začne v sobotu 4. listopadu hned po skončení zápasu A týmu hokejistů Tatrana, tedy kolem půl osmé večer,“ uvedl předseda hokejového oddílu Miloš Vančura a dodal: „Soupeřem Kanadánů bude tým, sestavený většinou ze sedlčanských hokejových trenérů ve věku nad padesát let, hrajícím pod hlavičkou Tatrana

C. Tým Kanadánů tvoří skupina fanoušků Jaromíra Jágra a jeho název zní ReMax Old boys. Jako fanoušci Jágra si říkají Traveling Jagr's team.“

Pokud se utkání uskuteční ve stejném duchu, jako ta předchozí s kanadskými týmy, bude se před jeho zahájením konat slavnostní ceremoniál s vlajkami a výměnou drobných dáreků. Zazní také hymny obou zemí. Po utkání se v restauraci na zimním stadionu uskuteční přátelské posezení. Za kanadskou stranu toto hokejové klání dojednal také tentokrát zástupce tour operátora Hockey Canada Radomír Kužilek.

David Myslíkovan

Ačkoliv do Vánoc je ještě daleko, Tatrana naděloval

TJ Tatrana Sedlčany – Povltavská FA B 8:1 (4:0)

SEDLČANY V neděli 29. října přivítal Tatrana ve 13. kole fotbalového krajského přeboru na svém hřišti rezervu Povltavské FA. Před utkáním měl v tabulce Tatrana na soupeře náskok tří bodů a byl tak mírnějším favoritem.

4 poprvé

Svoji roli začal naplňovat hned od 4. minuty, kdy se po dlouhém autovém vhazování dostal míč do vápna a ve skrumáži si ho nejlépe našel pohotový Pavel Krotíl, který nedal brankáři Dominiku Grégrovi šanci – 1:0. Ve 20. minutě se skoro 200 diváků radovalo podruhé. Brankář Grégr ještě tvrdou střelou domácích s námahou vytěsnil před sebe, ale dorážce Ondřeje Štemberka nezabránil – 2:0. Po půlhodině hry zahrával Tatrana rohový kop, ze kterého potřetí v utkání zavěsil hlavou balon do sítě Lukáš Brotánek – 3:0. Do konce prvního poločasu to však nebylo od domácích střelců vše. Ti totiž byli ofenzivně při chuti, a tak ve 32. minutě lovil míč za svými zády neohý Grégr počtvrté. Do odkryté brány zakončoval Jaroslav Repetný – 4:0.

4 podruhé

Jestli si hostující hráči rezervy FA po poločasové přestávce mysleli, že se nad nimi domácí slutují a poleví ve svém nasazení, spletli se. Na 5:0 v 52. minutě po samostatné akci zvýšil Matěj Sochůrek. Kdyby věděl hostující brankář Grégr, jakou prožije odpolední neděli v Sedlčanech, zřejmě by raději zůstal doma na gauči u nějaké televizní pohádky a ušetřil by si tak nervy. V 70. minutě si to jen tak vystřelil Ondřej Štemberk a svým pokusem pod břevno uklidil míč v zápase do sítě po šesté. V poslední desetimínutovce diváci viděli ještě dvě branky na domácí straně a jednu symbolickou na té hostující. Z nich první byla přesná střela Patrika Vrkoslava v 82. minutě – 7:0. V 87. minutě výstavně trefil míč Ivan Šumilov a nedal brankáři Filipu Dřevonjanovi šanci – 7:1. Na konečných 8:1 stanovil vysoké skóre Jakub Kouklík z penalty.

Tatrana je po 13. kole v tabulce na devátém místě s 18 body a skóre 31:24. Další utkání hraje v sobotu 4. listopadu od 10 hodin na hřišti dvanáctého týmu v tabulce, a to Sokola Libiše.

David Štverák

Fotbalové víkendové výsledky regionálních družstev

13. kolo krajského přeboru

TJ Tatrana Sedlčany – Povltavská FA B 8:1 (4:0)

Branky Sedlčan: 4. P. Krotíl, 20. a 70. O. Štemberk, 30. L. Brotánek, 32. J. Repetný, 52. M. Sochůrek, 82. P. Vrkoslav, 90. (p) J. Kouklík

13. kolo I. A třídy sk. A

TJ Sokol Sedlec-Prčice – SK Rakovník 0:2 (0:1)

13. kolo I. B třídy sk. E

SK Petrovice – TJ Tatrana Sedlčany B 2:1 (1:1)

Branky: 3. O. Štemberk, 61. L. Sedlák – 21. L. Mošnička

13. kolo okresního přeboru

TJ Spartak Rožmitál p. Tř. – TJ Sokol Dublovice 4:2 (1:1)

Branky Dublovice: 22. a 54. J. Lomoz

4. kolo III. třídy sk. B

TJ Sokol Nečín – TJ Sokol Jesenice 2:3 (1:2)

Branky Jesenice: 12. J. Jirásek, 15. (p) P. Čejda, 63. V. Burda

TJ Sokol Počepice – TJ Krásná Hora 3:1 (1:0)

Branky: 10. R. Pečený, 53. a 60. V. Varga – 50. M. Paulus SK Kosova Hora – TJ Vltavan Hřiměždice 3:2 (2:2)

Branky: 11. T. Svoboda, 25. M. Štemberk, 90. J. Nouzecký – 17. J. Řezanina, 39. P. Štuksa TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Sedlec-Prčice B 2:2 (1:2)

Branky: 18. M. Holák, 87. A. Čapek – 13. F. Pech, 30. S. Boubalík

4. kolo IV. třídy sk. B

TJ Sokol Dublovice B – SK Vysoký Chlumeč 3:3 (2:0)

Branky: 3. J. Janda, 26. J. Moulík, 86. D. Krůta – 72. a 78. F. Hron, 75. T. Nováček TJ Sokol Kamýk nad Vltavou B – TJ Prostřední Lhota 1:5 (1:1)

Branka Kamýka n./Vlt.: 10. L. Kujal

SK Petrovice B – TJ Vltavan Hřiměždice B 5:0 (2:0)

Branky: 29. P. Jamrich, 45. P. Peterka, 57. a 84. P. Podlipský, 79. M. Krejčí

SK Nový Knín B – SK Klučnice 0:2 (0:2)

Branky Klučnic: 14. a 29. J. Květ

13. kolo okresního přeboru – Benešov

TJ Sokol Kondrac – TJ Sokol Vrchotovy Janovice 7:0 (5:0)

13. kolo I. A třídy dorostu U19 sk. D

SK Slavia Jesenice – TJ Tatrana Sedlčany 4:1 (1:0)

Branka Sedlčan: 62. J. Pšenička

SK Rapid Psáry – Sedlec-Prčice + Jesenice 10:1 (6:0)

Branka Sedlec-Prčice + Jesenice: 52. V. Novák

13. kolo I. A třídy žáků U15 sk. C

TJ Tatrana Sedlčany – SK Union Čelákovice 0:2 (0:1)

13. kolo I. A třídy žáků U13 sk. C

TJ Tatrana Sedlčany – SK Union Čelákovice 1:4 (1:0)

Branka Sedlčan: 30. J. Douša

9. kolo okresního přeboru dorostu

Láz/Obecnice – Sedlec-Prčice/Jesenice B 1:3 (1:2)

Branky Sedlec-Prčice: 18. a 53. D. Votruba, 22. Š. Matoušek

Nový Knín/Nová Ves B – Tatrana Sedlčany B 3:4 (1:1)

Branky Sedlčan: 34. D. Vinytskyi, 67. V. Křesina, 83. V. Tatek, 86. Š. Macháček

6. kolo okresního přeboru dorostu

SK Březnice 1918 – TJ Krásná Hora 7:0 (5:0)

13. kolo okresního přeboru starších žáků sk. B

SK Petrovice – TJ Prostřední Lhota 16:0 (8:0)

Branky Petrovic: 3. a 41. V. Kubíček, 13. a 40. J. Mošnička, 14., 17. a 48. D. Turek, 24., 45. a 61. Š. Slezák, 30. Š. Sirotek, 37. a 72. M. Fořt, 78. a 79. J. Pavlík, 64. J. Kubíček

TJ Sokol Jesenice – TJ Sokol Kamýk n./Vlt. 12:0 (4:0)

Branky: 8., 29. a 75. M. Smola, 26. M. Šůva, 28. a 54. A. Chocholoušek, 49. a 55. A. Jirásek, 50. J. Teřl, 62. a 78. J. Chomát, 76. J. Hájek

13. kolo okresního přeboru mladších žáků sk. B

MFK Dobříš B – SK Petrovice 12:1 (3:0)

Branka Petrovic: 50. N. Rozhoň

David Štverák

NABÍZÍME TĚŽBU DŘÍVÍ HARVESTOROVOU METODOU

Následný odkup dříví možný. Kupujeme i dříví nastojato, určené k těžbě. Pouze Příbramsko a Sedlčansko.

Brdská lesní s. r. o.

Tel.: 774 107 307

KOMENTÁŘ

Poklidný večer

Nový prezident prošel v sobotu poprvé největší zkouškou ve svých formálně obřadních povinnostech. Státní svátek k výročí založení samostatného státu ČSR měl vždy téměř stejnou formu, od Vítkova až po slavnostní večer, který už mívával různý obsah – podle toho, jaký měl prezident projev a které osobnosti zvolil k vyznamenání různými stupni řádů a medailí.

Prezident Petr Pavel, člověk, který prošel nejvyššími vojenskými posty, musel ještě, abych tak řekl, obout civilní boty. Na nějaké slavnostní projevy většinou nejsou velitelé stavění, musí se

vyjadřovat stručně, stroze přesně, srozumitelně. Proto mu asi dala příprava dost práce, včetně pomoci logopeda. Zvyk je železná košile. Každý kantor češtinář to asi pochopil a ocenil.

Obsahem se zabýval kde kdo, ne vždy objektivně. Já jsem rád slyšel prezidentovy výzvy. Zejména ty, které s vírou ve schopnosti našich vědců, učitelů, techniků, architektů atd. volají po hledání cest k pokroku, cenným objevům a vynálezům. Ať prodáváme za drahé peníze patenty, suroviny nemáme. Příkladem je pracovní skupina zesnulého profesora Holého, bádající v oboru

antivirotik, která již přinesla ohromné peníze. Slyšely mimo jiné do nadace na podporu nadějných vědců. Tam bylo jádro Pavlova uvažování. Perspektivy. Stát jsme my všichni, ne úřady a pár ministrů. Každý, kdo může něčím státu, to je nám všem, pomáhat, ať dělá v oboru špičkovou práci. Až pak může ministr financí dělat dobráka.

Byl to příjemný, slavnostní, nekonfliktní, optimistický dojem. Zázitek z atmosféry Vladislavského sálu, kde seděli a pozorně vnímali bok po boku všichni bez rozdílu projev svého důstojného, slušného prezidenta.

Vladimír Roškot

KOMENTÁŘ

Proti míru

Česká republika, jako jedna ze 14 zemí, hlasovala proti rezoluci OSN vyzývající k příměří na Blízkém východě. Co jsme to za lidi, když nehlasujeme pro mír, ptáte se možná. Ona ta rezoluce měla totiž pár vad na kráse. Neodsoudila vražedné běsnění Hamásu před třemi týdny, které spustilo obrannou reakci Izraele. Chyběla v ní jasná výzva, aby teroristé propustili všechna zadržovaná rukojmí nebo požadavek

na záruky, že humanitární pomoc nebude zneužita.

Mírotvůrci vyzývají k příměří i na Ukrajině. Ovšem tak nějak pozapomínají požadovat stažení všech ruských vojáků z okupovaných území a ukončení raketových a leteckých útoků na Ukrajinu. Nepožadují okamžité propuštění všech vězňů Ukrajinců, ani vrácení půl milionu ukrajinských dětí zavlčených do Ruska.

Obě výzvy požadují mír, který vyhovuje agresorovi. Pokud se tento přístup ujme, bude podobných případů jen přibývat. Zaútočit, obsadit a obratem vyzvat k příměří. Takhle se dá postupně okusovat i rozlehlá Ukrajina po stravitelných soustech.

Kdo nepodepíše takové jednostranné dokumenty, není proti míru. Je proti míru za každou cenu.

Bohumil Vohanka

GLOSA

Musíkovská matějská

K Musíku jsme v pátek odpoledne došli s rodinou úplně náhodou. Na silnici od přičovského mlýna nás překvapil provoz jak na magistrále, když ji zrovna neblokuje aktivisté. Posléze jsme zahlédli vypuštěnou hladinu a stánky. No jasně, výlov. Davy nikde, tak jsme vyrazili obhlédnout místo činu.

Stánků byla otevřena tak polovina. Nevím proč, ale připadal jsem si jak na pouti. Podobní lidé, podobné výrazy, podobné ceny. Pytlík chipsů za stovku jsem obeplul stejně jako mě obepluly pohledy stánkařů, kteří mě rychle otipovali na strejdu, co jim nepřišel jen odevzdat obsah svoji peněženky.

Potřeboval jsem povzbudit děti, které ze zablácené zastávky nebyly úplně nadšené, a tak jsem přistoupil ke stánku s ovocem v čokoládě. Malý plastový kelímek, v něm pár nakrájených jahod. S trochou čokolády navrch rovných sto

dvacet. Tak to si dáte například, děcka.

Asertivní slečna od vedlejšího stánku, povzbuzená mojí útratou, na mě začala zvesela hlaholit. Kapři hranolky. Sto gramů za 109. Dejte mi těch sto gramů, prosím. Slečna přičinlivě seškrábne z pánve všechno, co tam našla. Můžu nechat? Bezmyšlenkovitě přikyvuji, očekávajíc naivně, že plus pár gramů nevádí. Tak to bude za 205. Povinný úsměv a natažená ruka. Z hlubin mého zahálejšího mozku se vynoří něco jako trojčlenka, která se nejspíš vtiskla i do mého výrazu, takže slečna obchodnický ukazuje na váhu, že se ptala. Tak jo, tak si dáme víc než na chuť.

Sedíme na rozkládacích lavicích posazených nakřivo do směsi bláta a písku a obhlížíme tu scenérii. Nemůžu si pomoci, ale připadám si jako na matějské. Tohle s rybářskou romantikou nemá nic společného. Alespoň pro mě ne.

Bohumil Vohanka

FEJETON

Třikrát a dost!

Je tomu přibližně pět let, kdy jsem si levně a přes internet koupila pantofle, jak se na vesnici říká, na lítačku na dvůr. Ale zřejmě došlo v Číně k omylu. Obě pantofle byly určeny pro levou nohu. „Kde asi udělali soudruzi chybu?“ vybavila se mi filmová hláška z oblíbených Pelíšků... Pantofle už jsem nevracela. Na půdě je mám schované dodnes. Holt někdo má levě obě ruce, já nejspíš zase nohy.

Podobné situace se mi stávají. Pamatuji si vybalení tašky před lety v příbramské porodnici. Otevřela jsem na pokoji tašku zabalenou ve fofru doma, kde jsem měla i bačkory. A ejhle, jedna moje černá bačkora, druhá šedá manželova o pět velikostí větší...

Poslední podobná událost se mi stala nedávno. V oblíbeném supermarketu, který se zabývá i prodejem

oděvních doplňků, měli při mé návštěvě zrovna jejich výprodej. S chutí jsem se ponořila do probírání venkovní obuvi určené pro pohyb v přírodě. Slevy byly opravdu výrazné a s radostí jsem zjistila, že se v prodejním regále nachází i moje velikost. Tu jsem hned vyzkoušela. Bota seděla jako ulitá. Stačí na jednu nohu, žádný zdržování! Sáhla jsem do regálu pro druhou a vyrazila

k pokladně. Vystála jsem dlouhou frontu.

„Mladá paní, já vám to ale takhle nemůžu prodat,“ nechápala jsem větu příjemného prodáváče. „Prosím?“ Fronta za mnou utichla a sledovala naši konverzaci. „Proč byste mi nemohl prodat boty?“ V hlavě mi běžela scéna Evžena Humla z Chalupářů na nákupu. „No, protože jednu botu máte číslo 41, ale druhou číslo 44! My bychom

pak ten zbylý pár neprodali. Nezlobte se,“ dodal omluvně a mluvil se mnou jako s malým dítětem, případně s někým, kdo nemá všech pět pohromadě. Ve frontě za mnou se někdo začal nahlas smát. Nevydržela jsem to ani já. Se smíchem jsem se prodáváči omluvila a šla si boty vyměnit.

V hlavě se mi ale vytanula úplně jiná filmová scéna. Ta o Chocholouškově...

Jana Motrincová

Týdeník vychází ve středu, uzávěrka v pondělí v 11 hodin. Redakce – tel.: 774 414 225 (tisk@sedlcansky-kraj.cz). Redaktoři: David Myslikovjan, tel.: 721 784 743 (david.myslikovjan@sedlcansky-kraj.cz); Olga Trachtová Hadáčková (olga.trachtova@sedlcansky-kraj.cz), Jana Motrincová, tel.: 702 286 184 (janamotrincova@seznam.cz), Michaela Faktorová (kalendar@sedlcansky-kraj.cz). Inzerce: tel.: 774 414 225 (reklama@sedlcansky-kraj.cz).

Kontaktní místo redakce Sedlcanského kraje: Asimina, Tyršova 138, 264 01 Sedlčany. Korektura: Radka Hodyšová. Sazba: redakce. Tisk: Van Druck Sedlčany. Vydavatel: Zdeněk Kolář. Registrační číslo: MK ČR E 11724. Internet: www.sedlcansky-kraj.cz

